

งานวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การพัฒนาทักษะอ่านออกเสียงคำศัพท์ โดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง Phonics

ของ นักศึกษาชั้นปวช.ปีที่3/6

ผู้วิจัย

นางสาวกิตติกานต์ ชนบดีอำพน

สาขาวิชาภาษาต่างประเทศ

วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรควิทย์พนิชัยการ

หัวข้อวิจัย การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงคำศัพท์ Phonics โดยใช้แบบฝึกทักษะ
การอ่านออกเสียง Phonics ของนักศึกษาชั้นปวช.ปีที่ 3/6

ชื่อผู้วิจัย นางสาวกิตติกานต์ ชนบดีอำพน

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ให้นักศึกษาระดับชั้นปวช.3/6 ได้มีความรู้ความสามารถ ในการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ เพื่อเข้าใจความหมายมากยิ่งขึ้น โดยใช้หนังสือแบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง Phonics รวมทั้งการลงมือทำแบบฝึกหัดเพื่อทดสอบความรู้ ความเข้าใจ และประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการพัฒนาการเรียนรู้อังกฤษ โดยผู้วิจัยได้จัดทำทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน รวมทั้งทำการวิเคราะห์ผลคะแนน

จากการศึกษาปรากฏว่า จากการทดสอบจากทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียงนั้น ทำให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และสามารถทำแบบทดสอบหลังเรียนได้ดียิ่งขึ้น ดังจะเห็นได้จากการเปรียบเทียบผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เพิ่มขึ้น

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การที่ประเทศไทยเข้าไปเป็นสมาชิกของประชาคมอาเซียนทำให้ประเทศไทยต้องเตรียมการ และสร้างความพร้อมที่จะเผชิญกับการเคลื่อนย้ายแรงงาน รับความเปลี่ยนแปลงในการอยู่ร่วมกันในสังคม และพัฒนาประเทศให้สามารถแข่งขันได้โดยดำเนินงานตามกรอบและกติกาของ กฎบัตรอาเซียน (ASEAN Charter) หรือธรรมนูญอาเซียนซึ่งเป็นเครื่องมือในการพัฒนาโครงสร้าง องค์กรเพิ่มประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน และเชื่อมโยงแต่ละ ประเทศเข้าด้วยกัน จากกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” หรือ “ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ ” (Association of Southeast Asian Nations, ม.ป.ป.) ทำให้ประเทศไทยต้องเร่งพัฒนาขีดความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษของ ประชากรในประเทศเพราะประชาชนพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือใน การติดต่อสื่อสาร ในสถานะที่ระดับความสามารถของคนไทยในด้านภาษาอังกฤษอยู่ ในระดับต่ำกว่าขณะที่ต้องเร่งพัฒนาประเทศให้ก้าวทันการเปลี่ยนแปลงของโลกและรองรับภาวะการค้าการลงทุน การเชื่อมโยงระหว่างประเทศ และการเข้าร่วมเป็นสมาชิกของประชาคมทางเศรษฐกิจที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษากลาง การพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษจึงเป็นส่วนสำคัญที่ต้องเร่งดำเนินการให้เกิดผลสำเร็จ

นักเรียนส่วนใหญ่ไม่กล้าพูดหรือกล้าแสดงออกในกิจกรรมการเรียนการสอน นักเรียนไม่เห็นความสำคัญของภาษาอังกฤษเพราะคิดว่าไม่มีความจำเป็นต้องใช้นักเรียนคิดว่า ภาษาอังกฤษ

เป็นวิชาที่ยาก นักเรียนมีความรู้ทั่วไปน้อยทำให้ไม่เข้าใจเนื้อหาภาษาอังกฤษปัญหาด้านคำราและสื่อการสอน เช่น การขาดแคลนอุปกรณ์โสตทัศนูปกรณ์ขาดแคลนหนังสืออ่านนอกเวลาขาด แหล่งคนคว่าข้อมูลเพิ่มเติมจำนวนอุปกรณ์การสอนมีไม่เพียงพอต่อความต้องการ และขาดการผลิตเอกสารประกอบการสอนและสื่อการสอน

การอ่านเป็นพฤติกรรมการรับสารที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าการฟัง ปัจจุบันมีผู้รู้ นักวิชาการและนักเขียนนำเสนอความรู้ ข้อมูล ข่าวสารและงานสร้างสรรค์ ตีพิมพ์ในหนังสือและสิ่งพิมพ์อื่น ๆ มากมาย นอกจากนี้แล้วข่าวสารสำคัญ ๆ หลังจากนำเสนอด้วยการพูด หรืออ่านให้ ฟังผ่านสื่อความเจริญก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีในปัจจุบัน ทำให้โลกมีวิวัฒนาการและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว มนุษย์จำเป็นต้องมีการติดต่อสื่อสารกันมากขึ้นทุกวัน สังคมไทยในปัจจุบันพบว่าการใช้เทคโนโลยีมากขึ้น การติดต่อสื่อสารจึงจำเป็นมากในชีวิตประจำวันของมนุษย์ในยุคปัจจุบัน การอ่านเป็นทักษะอย่างหนึ่งที่ต้องใช้อย่างมากรองจากการพูดและการฟังในชีวิตประจำวัน การอ่านสามารถแบ่งออกเป็นหลายประเภท ทั้งนี้และ เป็นสิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการจดจำได้ดีและสามารถฝึกการอ่านออกเสียงได้อีกด้วย เนื่องจากการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีความจำเป็นอย่างยิ่งที่นักศึกษาจะต้องมีพื้นฐานความรู้ทางด้านกระบวนการทักษะการอ่าน และเขียน เพราะหากว่าถ้านักเรียนขาดทักษะกระบวนการทักษะด้านใดด้านหนึ่งแล้ว ก็จะเป็นปัญหาที่สำคัญมากแก่ผู้เรียนและครูผู้สอน เพราะจะทำให้การเรียนการสอนขาดประสิทธิภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาวิชานี้ไม่ดีเท่าที่ควร

การอ่าน Phonics นักเรียนบางคนเขียนภาษาไทยกำกับไว้ได้คำ เวลาอ่าน นักเรียนก็มักจะอ่านภาษาไทยแทนภาษาอังกฤษ ส่งผลให้นักเรียนไม่สามารถอ่านคำนั้นๆ ได้จริง ดังนั้นการอ่าน Phonics จึงเป็นพื้นฐานสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ครูจะต้องวางรากฐานการสะกดคำให้นักเรียนเข้าใจอย่างถ่องแท้ ผู้วิจัยจึงได้ใช้ชุดการสอนซึ่งประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ แบบฝึกหัดชุดการสอน และแบบทดสอบการอ่าน Jolly Phonics เพื่อให้ นักเรียนพัฒนาความสามารถในการอ่าน Phonics รวมไปถึงการพัฒนาทักษะในการฟัง พูด อ่านและเขียน ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

จากการที่ได้สอนนักศึกษาระดับปวช.3 ได้พบว่านักเรียนบางคนยังขาดทักษะกระบวนการอ่านคำศัพท์อยู่มาก ดังนั้นจึงเห็นควรนำนักเรียนที่ยังขาดทักษะนี้ทั้งระดับชั้นมาทำการวิจัยในชั้นเรียน

จุดประสงค์

- 1.เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน Phonics ของนักศึกษาชั้นปวช.ปีที่ 3/6 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรดิวิทยพัฒนา ก่อนและหลังการใช้ชุดการสอนการอ่านออกเสียง Phonics

2. เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เรื่องการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้น ปวช.ปีที่3/6 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ โดยใช้ชุดการอ่านออกเสียง Phonics

สมมติฐาน

1. ความแตกต่างของทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนส่งผลต่อความแตกต่างของความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหรือไม่

H0 : ค่าความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนไม่แตกต่างกัน

H1 : ค่าความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนแตกต่างกัน

2. ค่าเฉลี่ยคะแนนผลการทดสอบหลังเรียนของนักเรียนมากกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนผลการทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนหรือไม่

H0 : ค่าเฉลี่ยคะแนน Pre-test กับค่าเฉลี่ยคะแนน Post-test ไม่ต่างกัน

H1 : ค่าเฉลี่ยคะแนน Pre-test น้อยกว่าค่าเฉลี่ยคะแนน Post-test

ขอบเขตการศึกษาวิจัย

ขอบเขตในการศึกษาวิจัย ได้แก่

1) ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาชั้นปวช.ปีที่ 3 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ จำนวน 100 คน

2) กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนนักศึกษาชั้นปีที่ 3/6วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการในปีการศึกษา 2560 จำนวน 36 คน โดยผู้วิจัยได้ทำการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling) ด้วยการจับฉลาก จากกลุ่มประชากร คือนักศึกษาชั้นปวช.ปีที่3/6 ปีการศึกษา 2560 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ จำนวน 36 คน

3) เนื้อหาที่ใช้

เนื้อหาจากหนังสือ Project Play and Learn ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 บทที่ 4 , 5 และคลังคำ (Lexicon) รวมทั้งคำศัพท์ทั่วไปจากสิ่งแวดล้อมในห้องเรียน

4) ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ชุดการสอนการอ่านออกเสียง Jolly Phonics

ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ด้านการเรียนเรื่องการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ

5) ระยะเวลาในการทดลองศึกษา

ดำเนินการทดลองตลอดภาคเรียน ปีการศึกษา 2560 ระยะเวลา 18 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 วัน คือตั้งแต่วันจันทร์ถึงวันศุกร์ วันละ 1 คาบ คาบละ 20 นาที เป็นเวลา 25 ชั่วโมง ช่วงเวลาดำเนินการวิจัยทั้งสิ้น 8 เดือน (ตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน 2560 ถึงเดือนกุมภาพันธ์ 2561)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้ผู้อ่านรู้และเข้าใจในการอ่านออกเสียงภาษาอังกฤษ
2. ยกระดับการใช้ภาษาอังกฤษของเด็กไทยเพื่อก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนอย่างมีประสิทธิภาพ
3. เพื่อเตรียมความพร้อมในการสื่อสารโต้ตอบในสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน
4. เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ในการใช้ภาษา ในบริบทต่าง ๆ ที่ใช้ในชีวิตประจำวันได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) นักเรียนมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อันจะส่งเสริมให้ประสิทธิภาพการเรียนรู้ในการอ่านออกเสียงเพิ่มมากขึ้น
- 2) สามารถยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปวช.3
- 3) ชุดการสอนช่วยให้นักเรียนได้เรียนรู้อย่างสร้างสรรค์และสามารถนำไปบูรณาการเข้ากับความรู้อื่นๆตลอดจนนำไปพัฒนาวิธีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้มุ่งเน้นที่การพัฒนาทักษะกระบวนการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักศึกษาระดับปวช.3 ผู้วิจัยได้จัดทำแบบฝึกอย่างง่าย ๆ เพื่อให้ นักเรียนไม่เบื่อและสนุกสนานในการเรียน ทั้งยังสามารถนำไปใช้ในการทำแบบฝึกหัดหรือข้อสอบที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น ผู้วิจัยได้ทำ

การเปรียบเทียบผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน เพื่อศึกษาการพัฒนาของนักเรียนหลังจากที่ได้มีการฝึกทักษะกระบวนการต่าง ๆ ว่ามีความแตกต่างหรือมีการเปลี่ยนแปลง โดยมีพัฒนาการที่ดีขึ้นหรือไม่อย่างไร

นิยามคำศัพท์เฉพาะ/คำจำกัดความที่ใช้ในงานวิจัย

1) การอ่านออกเสียงหมายถึง หมายถึง การนำพยัญชนะ สระ และตัวสะกด มาประสมกันเป็นคำที่มีความหมาย สามารถ ออกเสียง ได้อย่าง ถูกต้อง

2) ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านออกเสียง หมายถึง คะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านออกเสียง ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้น

3) Phonics (Letter used to make sounds) หมายถึง ตัวอักษรที่ใช้ออกเสียงเป็นกระบวนการ โดยสอนโครงสร้างเสียงตัวอักษรตัวเดียวก่อน แล้วจึงจะนำเสียงมารวมกัน หรืออาจกล่าวได้ว่า ตัวอักษรที่ใช้ออกเสียงเป็นวิธีการสอนการอ่านเสียงของตัวอักษรที่สร้างเป็นคำ (จากหนังสือ English For Primary Teachers ของ Mary Slatter & Jane Willis และแปล โดย ดร.มณีเพ็ญอภิบาลศรี และ อาจารย์ยี่สุรา ประมูลสุข หน้า 80)

4) Alphabet หมายถึง อักษรที่เป็นพยัญชนะทุกตัว มักใช้ในการเรียกชื่อพยัญชนะ

5) Consonant หมายถึง อักษรที่เป็นพยัญชนะทุกตัว มักใช้ในการอธิบายเสียงพยัญชนะ

6) Vowel หมายถึง อักษรที่เป็นสระ เช่น a, e, i, o, u

7) Diphthong หมายถึง สระผสม เช่น ai, ei, ie, ea, ou

8) Double Consonants หมายถึง การซ้ำพยัญชนะ เมื่อพยัญชนะตัวนั้นเป็นตัวสะกด เสียงตัวสะกดจะเหมือนเสียงพยัญชนะตัวเดียว ส่วนพยัญชนะตัวสุดท้ายจะถูกขีดทิ้งหรือละไว้

9) Consonant Digraph CK หมายถึง พยัญชนะ ck เป็นพยัญชนะ 2 ตัวมักเขียนติดกัน แต่ออกเสียงเพียงเสียงเดียวและมัก

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้อ่านสามารถเข้าใจในเรื่อง Phonetic symbols in English

2. ผู้อ่านสามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน

3. ผู้อ่านสามารถโต้ตอบในบริบทต่าง ๆ ในสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

4. ผู้อ่านสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ 2

แนวทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เฟอร์เนส (Fernes 1960 : 46) อ้างถึงใน ประเทิน มหาจันทร์ (2519 : 60) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างการสอนเกี่ยวกับการออกเสียงและการสะกดคำ โดยจัดแบ่งเด็กออกเป็น 2

กลุ่ม คือเด็กปกติ และกลุ่มเด็กหูหนวก ซึ่งเด็กทั้ง 2 กลุ่มนี้มีความสามารถในการอ่านเท่ากัน ผลปรากฏว่า เด็กกลุ่มหูหนวกนั้นมีความสามารถในการสะกดคำดีต่อกว่าเด็กปกติถึงร้อยละ 150

Phonetic คือ สัทอักษรชุดหนึ่งที่พัฒนาโดยสมาคมสัตวศาสตร์สากล โดยมุ่งหมายให้เป็นสัญลักษณ์มาตรฐานสำหรับการแทนเสียงพูดในทุกภาษา นักภาษาศาสตร์ใช้อักษรสากลเพื่อแทนหน่วยเสียงต่าง ๆ ที่อวัยวะออกเสียงของมนุษย์สามารถเปล่งเสียงได้ โดยแทนหน่วยเสียงแต่ละหน่วยเสียงด้วยสัญลักษณ์เฉพาะที่ไม่ซ้ำกัน สัญลักษณ์ในสัทอักษรสากลนั้นส่วนใหญ่นำมาหรือดัดแปลงจากอักษรโรมัน สัญลักษณ์บางตัวนำมาจากอักษรกรีก และบางตัวประดิษฐ์ขึ้นใหม่โดยไม่สัมพันธ์กับอักษรภาษาใดเลย (Paul, 2429)

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายของคำว่า **Phonetic** หรือสัตวศาสตร์ซึ่งเป็นระบบสำหรับการถ่ายทอดเสียงที่เกิดขึ้นในภาษา ระบบส่วนใหญ่ที่รู้จักอย่างกว้างขวางจากการถอดคำออกเสียงสัทอักษรสากล (IPA) คือการใช้ชุดของสัญลักษณ์มาตรฐานสำหรับการออกเสียงในช่องปาก ธรรมชาติมาตรฐาน IPA ช่วยให้ผู้ใช้ในการเขียนแบบถูกต้อง (Grady 2548)

Symbols คือสัญลักษณ์ หรือ เครื่องหมาย โดยพื้นฐานหมายถึง สิ่งที่ใช้แทนความหมายของอีกสิ่งหนึ่ง หรือถ้าจะกล่าวให้ลึกกลงไปอีก สัญลักษณ์ หมายถึง วัตถุ อักษร รูปร่าง หรือสีสัน ซึ่งใช้ในการสื่อความหมายหรือแนวความคิดให้มนุษย์เข้าใจไปในทางเดียวกัน อาจจะเป็นรูปธรรมหรือนามธรรมก็ได้ ในทางปรัชญามักมีคำนิยามว่า ทุกสิ่งทุกอย่างในธรรมชาติ หรือแม้ในจักรวาล สามารถแทนได้ด้วยสัญลักษณ์ทั้งสิ้น สัญลักษณ์นั้นช่วยในการสื่อสาร อาจจะเป็นรูปภาพ การเขียนอักษร การออกเสียง หรือการทำท่าทาง ซึ่งช่วยให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารเข้าใจตรงกันแม้จะพูดกันคนละภาษา แต่ขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของทั้งสองฝ่ายว่า ผู้ส่งสารมีความสามารถใช้สัญลักษณ์ให้สื่อความหมายมากเพียงใด และผู้รับสารมีความเข้าใจในสัญลักษณ์ที่ใช้มากเพียงใด ดังนั้นภาษามือจึงจัดว่าเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งเช่นกัน (Robert 2549)

นอกจากนี้ยังมีผู้ให้ความหมายของคำว่า Symbols คือ สัญลักษณ์เป็นสิ่งที่แสดงถึงความคิด สัญลักษณ์อาจมีตัวอย่างเช่นเครื่องหมายกราฟิกหรือองค์ประกอบ ความหมายของสัญลักษณ์จะถูกกำหนดโดยปัจจัยหลายอย่างเช่นการใช้กันอย่างแพร่หลายในชีวิตประจำวันเป็นภาพอ้างอิงและสัญลักษณ์จรรยาบรรณและเครื่องหมายบนเสื้อผ้าเพื่อแสดงให้เห็นว่าตัวอักษรและตัวเลขเป็นสัญลักษณ์ บ่อยครั้งที่สัญลักษณ์ใช้ในวิทยาศาสตร์เช่นอิเล็กทรอนิกส์เคมีคณิตศาสตร์และโหราศาสตร์ สัญลักษณ์ภาพและมักจะใช้เพื่อเตือนถึงอันตรายนอกจากนี้ยังมีธง , สัญลักษณ์และเพลงสรรเสริญพระบารมีคือสัญลักษณ์ที่เป็นตัวแทนของประเทศ (Addbot 2544)

เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับ **Phonetic** (สัตวศาสตร์)

สัทอักษรสากลเมื่อเริ่มแรกพัฒนาขึ้นโดยคณะของครูสอนภาษาอังกฤษและภาษาฝรั่งเศส ซึ่งนำโดย พอลแพสซี พร้อม ๆ กับการก่อตั้งสมาคมสัทศาสตร์สากลขึ้นในกรุงปารีสเมื่อ ค.ศ. 1886 (ทั้งสมาคมและสัทอักษรสากลใช้คำย่อในภาษาอังกฤษว่า IPA เหมือนกัน) สัทอักษรสากลรุ่นแรกอย่างเป็นทางการได้รับการตีพิมพ์ใน Passy (1888) โดยคณะผู้พัฒนาใช้อักษร โรมิก (Romic alphabet) ของ เฮนรี สวีต (Sweet 1880-1881, 1971) เป็นพื้นฐาน ซึ่งอักษรโรมิกนั้นก็นำรูปแบบมาจากอักษรฟอนอไทป์ (Phonotypic Alphabet) ของ ไอแซกพิตแมน และ แอลิกแซนเดอร์ จอห์น เอลลิส อีกทีหนึ่ง (Kelly 1981) หลังจากนั้น สัทอักษรสากลได้ผ่านการชำระปรับปรุงอีกหลายครั้ง โดยครั้งที่สำคัญที่สุดครั้งหนึ่งมีขึ้นในการประชุมของสมาคมฯ ที่คีสเมื่อ ค.ศ. 1989 การชำระครั้งล่าสุดมีขึ้นใน ค.ศ. 1993 และมีการปรับปรุงอีกครั้งใน ค.ศ. 1996 ในชุดสัทอักษรสากล ส่วนใหญ่ของสัญลักษณ์แทนหน่วยเสียงพยัญชนะที่มีรูปร่างเหมือนกับพยัญชนะในอักษรละตินนั้น จะมีค่าของเสียง (sound-value) สัมพันธ์กับเสียงของพยัญชนะเดียวกันในภาษายุโรปส่วนใหญ่ รวมทั้งภาษาอังกฤษด้วย สัญลักษณ์ในประเภทนี้ประกอบด้วย [p], [b], [t], [d], [k], [g], [m], [n], [f], [v], [s], [h], [z], [l], [w] สัญลักษณ์แทนหน่วยเสียงสระที่มีรูปร่างเหมือนกับสระในอักษรละติน ซึ่งได้แก่ [a], [e], [i], [o], [u] จะมีค่าของเสียงสัมพันธ์กับสระเดียวกันในภาษาเยอรมัน สเปน หรือ อิตาลี โดยประมาณ หรืออาจเทียบกับเสียงสระในภาษาไทยได้เป็น อะ, เอะ, อิ, โอะ และ อุ ตามลำดับ สัญลักษณ์อื่น ๆ ที่เหลือในส่วนที่นำมาจากอักษรละตินนั้น เช่น [j], [r], [c] และ [y] จะสัมพันธ์กับเสียงของตัวอักษรเดียวกันในภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาอังกฤษ เช่น [j] มีค่าของเสียงเหมือนกับ j ในภาษาเยอรมัน สแกนดิเนเวีย หรือดัตช์ หรืออาจเทียบได้กับเสียง ย ในภาษาไทย เป็นต้น ข้อสำคัญของหลักเกณฑ์การกำหนดใช้สัทอักษรสากลคือ ใช้สัญลักษณ์เพียงตัวเดียวสำหรับหน่วยเสียงแต่ละหน่วย โดยหลีกเลี่ยงการประสมอักษรอย่างเช่น sh และ th ในการเขียนภาษาอังกฤษ

ประชากร และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการใช้แบบฝึกอย่างง่ายๆ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษา และได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ กลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับชั้นปวช.ปีที่ 3/6 วิทยาลัยเทคโนโลยีรรวิทย์พัฒนชการ ปีการศึกษา 2560 จำนวน 36 คน
2. เนื้อหา / หลักวิชา การพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะการอ่านออกเสียง Phonetic

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ทดสอบวัดความรู้ก่อนเรียน (Pre-test)
2. แบบฝึกหัดเกี่ยวกับกระบวนการอ่าน และการเขียน
3. ทดสอบวัดความรู้หลังเรียน (Post-test)

3. ขั้นตอนการดำเนินการ

ในการดำเนินการศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีการดำเนินการและรายละเอียดเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ชั้นวิเคราะห์

1.1 วิเคราะห์ผู้เรียน การวิเคราะห์ผู้เรียนได้กำหนดไว้ดังนี้

ประชากร คือ นักศึกษาระดับชั้นปวช.ปีที่3/6 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 36 คน

1.2 วิเคราะห์เนื้อหา ขั้นตอนการดำเนินการมีดังนี้

เนื้อหาที่จะใช้สร้างแบบทดสอบ และแบบฝึกหัด คือเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษ แบบฝึกหัดที่ใช้ในการทดลองเป็นการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ

2. ขั้นตอนแบบทดสอบ และแบบฝึกหัดมีขั้นตอนดังนี้

ทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) เป็นแบบฝึกหัดการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นแบบฝึกที่ใช้ในการพัฒนาทักษะกระบวนการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยมีรูปภาพเป็นส่วนประกอบ ซึ่งผู้วิจัยได้คัดเลือกไว้

ทดสอบหลังเรียน (Post-test) เป็นแบบฝึกหัดการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและตอบคำถามเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์แบบทดสอบก่อนเรียน

3. ขั้นตอนดำเนินการ

มีการดำเนินการดังนี้

- 3.1 ทำการทดลองกับนักศึกษาชั้นปวช.ปีที่3/6 โดยให้นักศึกษาได้สอบการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษและทำการบันทึกคะแนน
- 3.2 ดำเนินการพัฒนาทักษะการอ่านคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยการใช้แบบฝึกทักษะการอ่าน Phonetic ให้นักศึกษาฟังและให้นักศึกษาฝึกอ่านและนำมาสอบอ่าน
- 3.3 ทำการทดสอบอีกครั้งโดยให้นักศึกษาตอบคำถามแบบฝึกหัดเกี่ยวกับความหมายของคำศัพท์ และทำการบันทึกผลคะแนน
- 3.4

3. นวัตกรรม/เครื่องมือ

1. แผนการจัดการเรียนรู้
2. ในการดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยเก็บข้อมูลหลังสอนและบันทึกประเมิน ทักษะการอ่าน Phonics เพื่อสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียน
3. ชุดการสอน Jolly Phonics ระดับชั้นปวช.ปีที่3/6 ได้แก่ แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) การบันทึกผลคะแนนการอ่าน Phonics ก่อนการฝึกและหลังการฝึก

วิธีดำเนินการวิธีการรวบรวมข้อมูล

การบันทึกผลคะแนนการอ่าน Phonics ก่อนการฝึกและหลังการฝึก

วิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลการพัฒนาชุดการสอน Jolly Phonics
2. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การอ่าน Phonics ของนักศึกษาชั้นปวช.ปีที่3/6 โดยพิจารณาค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน (Pre-Post test)

บทที่ 4

วิธีดำเนินการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย ระยะเวลาในการดำเนินงาน

วัน เดือน ปี	กิจกรรม	หมายเหตุ
12 พย. 2560	-นักศึกษาทำแบบทดสอบก่อนเรียน	ผู้วิจัยบันทึกคะแนน
19 - 26 มกราคม 2561	-นักศึกษาอ่าน คำศัพท์ โดยใช้แบบฝึกทักษะ Phonetic	ผู้วิจัยบันทึกคะแนน
2 กุมภาพันธ์ 2561	-นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน	ผู้วิจัยบันทึกคะแนน

5. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูล

เก็บข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน - หลังเรียน จัดทำตารางเปรียบเทียบผลต่าง ระหว่างก่อนฝึก และ หลังฝึก หาผลต่างจากการปฏิบัติดังนี้

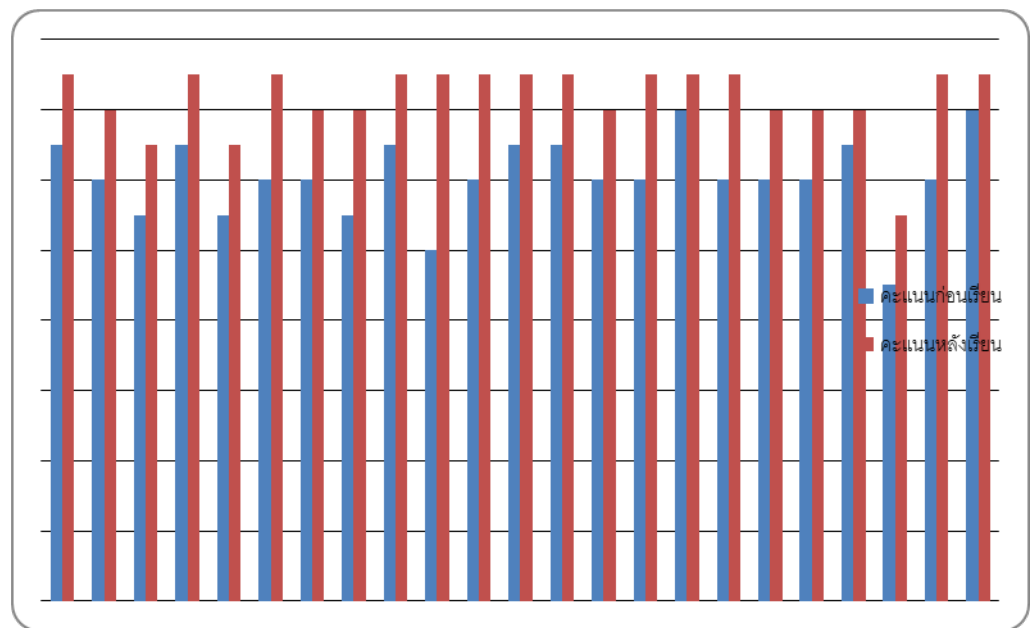
ตารางแสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียน – หลังเรียน

ที่	ชื่อ – นามสกุล	ก่อนเรียน 15 คะแนน	หลังเรียน 15 คะแนน	ผลต่าง	หมายเหตุ
1	นางสาว พิชาภรณ์ เป็นเหมือน	13	15	2	
2	นาย จักรพงษ์ กมลนาวิน	12	14	2	
3	นาย จิรศักดิ์ เงินเย็น	11	13	2	
4	นาย เจษฎา สุขสุวรรณ	13	15	2	

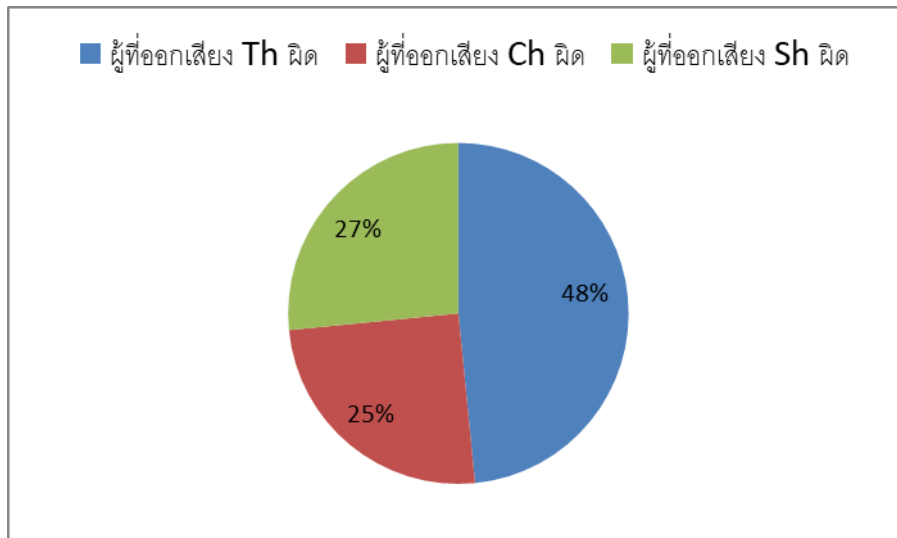
5	นาย อมรศักดิ์ พวงทอง	11	13	2	
6	นางสาว ชารารัตน์ แสงประเสริฐ	12	15	2	
7	นางสาว นัตรนา เนตรท้วม	12	14	2	
8	นาย อนุภาพ บรรยงรัตน์	11	14	3	
9	นางสาว จูติพร ศาสตร์ประเสริฐ	13	15	2	
10	นางสาว สิริกัญญา วงษ์กำภู	10	15	5	
11	นาย ลายคราม วรเดชะคงคา	12	15	3	
12	นางสาว แพรวพราว อินทร์เขียว	13	15	2	
13	นางสาว กรรณิการ์ อินสองใจ	13	15	2	
14	นาย ภูวนนต์ ช่วยเจริญ	12	14	2	
15	นางสาว ชัชชญา บุญเชิด	12	15	2	
16	นางสาว พัชริษา กลิ่นทอง	14	15	1	
17	นางสาว อรุณรัตน์ ไพโรจน์ทินกร	12	15	3	
18	นางสาว สุธิมา บ่วงเกิน	12	14	2	
19	นางสาว มลศรีรัศม์ วงศ์ประเสริฐ	12	14	2	
20	นางสาว สิริญา เรืองไชย	13	14	1	
21	นางสาว กัญญารัตน์ โยธาจันทร์	9	11	3	
22	นางสาว ศศิกานต์ สมพงษ์	12	15	3	
23	นางสาว ภัทราภรณ์ เกษเพชร	10	13	1	
24	นางสาว ทิพย์สุดา ทรงประดิษฐ์	10	12	2	
25	นางสาว แก้วมณี ชูเมือง	11	14	3	
26	นาย พรหมพิริยะ การบุญ	10	12	2	
27	นางสาว นวรัตน์ สุทธิประภา	11	13	2	
28	นางสาว พวงเพชร วงศ์เมตตา	10	11	1	
29	นางสาว ชลิดา จันทสาร	10	12	2	
30	นาย ศุวโรจน์ มนต์แก้ว	10	12	2	

31	นาย ธนบดี ศรีจอมบุญกุล	13	15	2	
32	นางสาว มณีรัตน์ เพ็ชรรัตน์	11	14	3	
33	นาย วิชาญ กุชโร	10	12	2	
34	นาย อัครพล บังอร	11	13	2	
35	นาย กิจสุพัฒน์ เกิดสูง	10	12	2	
36	นาย พนธกร อินาลา	12	14	2	

จากตารางจะเห็นว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการคิดหาคำตอบที่ถูกต้องสูงกว่า ก่อนการทดลอง

จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ phonetic symbol พบกลุ่มการออกเสียงที่นิยมใช้กันมากในกลุ่มของนักเรียน นักศึกษา ดังจะแสดงให้เห็นดังต่อไปนี้

แผนภูมิที่ 1 แผนภูมิที่แสดงคำที่นักเรียนและนักศึกษามักออกเสียงผิด

จากแผนภูมิด้านบนแสดงให้เห็นว่าคำที่นักเรียน นักศึกษามักจะออกเสียงผิดนั้นคือ กลุ่มคำที่ขึ้นต้นหรือลงท้ายด้วย /Th/ คิดเป็นร้อยละ 48 รองลงมาคือ การออกเสียงคำที่ขึ้นต้นหรือลงท้ายด้วย /Sh/ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 27 และอันดับสุดท้ายคือ กลุ่มที่ขึ้นต้นและลงท้ายด้วย /Ch/ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 25 ตามลำดับ

กลุ่มที่ 1 คำที่ขึ้นต้นและลงท้ายด้วย /Th/ ยกตัวอย่างเช่น

1.1	Thing	/θɪŋ/	ซึ้ง
	Teeth	/tiːθ/	ทึช
	Thin	/θɪn/	ทิน
1.2	This	/ðɪs/	คิส
	Them	/ðɛm, ðəm/	เด็ม
	They	/ðeɪ/	เดย์

กลุ่มที่ 2 คำที่ขึ้นต้นและลงท้ายด้วย /Sh/ ยกตัวอย่างเช่น

	Shack	/ʃæk/	แซก
	Shake	/ʃeɪk/	เชก
	Share	/ʃæ(r)/	แชร์

กลุ่มที่ 3 คำที่ขึ้นต้นและลงท้ายด้วย /Ch/ ยกตัวอย่างเช่น

Church	/tʃɜːtʃ/	เชิร์ช
Chain	/tʃeɪn/	เชน
Chair	/tʃæ(r)/	เชอร์

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการศึกษาผลการใช้นวัตกรรม ชุดการสอน Phonics สำหรับนักศึกษาชั้นปวช.ปีที่3/6 ซึ่งมีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน Phonics ของนักศึกษาชั้นปวช.3/6 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ ก่อนและหลังการใช้ชุดการสอนการอ่านออกเสียง Phonics

2. เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ เรื่องการอ่านออกเสียงสะกดคำภาษาอังกฤษ สำหรับนักศึกษาชั้นปวช.3/6 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยัพณิชยการ โดยใช้ชุดการสอนการอ่านออกเสียง Phonics

ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน Phonics ภาษาอังกฤษ พบว่า

1. ผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าชุดการสอนการอ่านออกเสียง Phonics ภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.07 จากระดับ 5 คะแนน เหมาะสมของบทบาทของครูในการเรียนการสอน และยังสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้สามารถปฏิบัติได้จริงทุกขั้นตอนเนื้อหาไม่ยากเกินไป เหมาะสมกับนักเรียน กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดไว้สอดคล้องกับเวลา ความเหมาะสมของสื่อการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนที่จัดไว้ ได้รับความสนใจของนักเรียน

2. จากการดำเนินการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นนี้ ผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยการบันทึกหลังสอน และสังเกตพฤติกรรมการสะกดคำของนักเรียน โดยใช้แบบบันทึกและประเมินทักษะการอ่านออกเสียง Phonics ซึ่งมีการกำหนดเกณฑ์คุณภาพเป็น 3 ระดับ ได้แก่ อ่อน ปานกลาง เก่ง และถือว่านักเรียนระดับปานกลาง-เก่ง ผ่านระดับคุณภาพ ส่วนนักเรียนระดับอ่อน ถือว่าไม่ผ่านระดับคุณภาพ จากข้อมูลในแบบสังเกตพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนหลังการสอน นักเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินระดับคุณภาพในการออกเสียงภาษาอังกฤษทุกคน

5. สรุป อภิปรายและข้อเสนอแนะ

1. วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านออกเสียง J Phonics ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนจากแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) รวมทั้งพิจารณาค่าความแตกต่างของคะแนนรายบุคคล และทำการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างของทักษะการอ่านออกเสียง Phonics ของนักเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนว่าส่งผลต่อความแตกต่างของความ

แปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนหรือไม่ รวมถึงการทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนน Pre-test กับคะแนน Post-test ว่าค่าเฉลี่ยคะแนน Post-test ของนักเรียนมากกว่าค่าเฉลี่ยคะแนน Pre-test ของนักเรียนหรือไม่

2. วิเคราะห์ผลการตรวจสอบประสิทธิภาพการสอน พิจารณาตามเกณฑ์ของค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (Coefficient of Variation หรือ C.V.) ค่าเฉลี่ยคะแนนก่อนเรียนกับคะแนน หลังเรียน

3. วิเคราะห์ผลการประเมินความพึงพอใจของนักศึกษาชั้นปวช.3 โดยพิจารณาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลสำรวจความพึงพอใจของนักเรียน

สรุปผลการใช้นวัตกรรม

1) ผลการการอ่านออกเสียง Jolly Phonics สรุปได้ว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าชุดทางการอ่านออกเสียง Phonics มีความเหมาะสมมาก โดยมีค่าเฉลี่ยรวม 4.07 จากระดับ 5 คะแนน

2) ผู้วิจัยพบว่านักเรียนสามารถปฏิบัติกิจกรรมต่างๆในแบบฝึกได้ตามระยะเวลาที่กำหนด แต่นักเรียนกลุ่มอ่อนนั้นมีบางกิจกรรมที่ต้องอาศัยคำชี้แนะเพิ่มเติม ดังนั้นผู้วิจัยจึงปรับเปลี่ยนคำสั่งให้ละเอียดและชัดเจนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

- 1) ผู้วิจัยควรนำผลวิจัยที่ได้ไปใช้กับผู้เรียนให้หลากหลายระดับชั้น
- 2) ผู้วิจัยควรเพิ่มแบบฝึกการอ่านออกเสียง Phonics

บรรณานุกรม

ชื่อผู้แต่ง Plaul.2429. “Phonetic”. [ระบบออนไลน์].

แหล่งที่มา

<http://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%AA%E0%B8%B1%E0%B8%97%E0%B8%AD%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%A9%E0%B8%A3%E0%B8%AA%E0%B8%B2%E0%B8%81%E0%B8%A5>(17 กรกฎาคม 2556)

ชื่อผู้แต่ง Grady.2548. “.Phonetic”. [ระบบออนไลน์].

แหล่งที่มา <http://en.wikipedia.org/wiki/Phonetics> (17 กรกฎาคม 2556)

ชื่อผู้แต่ง Robert.2549. “.Symbols” [ระบบออนไลน์].

แหล่งที่มา

<http://th.wikipedia.org/w/index.php?title=%E0%B8%AA%E0%B8%B1%E0%B8%8D%E0%B8%A5%E0%B8%B1%E0%B8%81%E0%B8%A9%E0%B8%93%E0%B9%8C&oldid=1511280>(6 สิงหาคม 2556)

ชื่อผู้แต่ง Addbot.2544. “.Symbols.” [ระบบออนไลน์].

แหล่งที่มา <http://lv.wikipedia.org/wiki/Simbols>(06 สิงหาคม 2556)

ชื่อผู้แต่ง ห้าวหาญ.2549. “.Phonetic”. [ระบบออนไลน์].

แหล่งที่มา swis.act.ac.th/html_edu/act/temp_emp_research/514.pdf(20 สิงหาคม 2556)

ชื่อผู้แต่ง เครือเทพ.2552. “.การพัฒนาการอ่านออกเสียง” [ระบบออนไลน์].

แหล่งที่มา http://swis.act.ac.th/html_edu/act/temp_emp_research/514.pdf(20 สิงหาคม 2556)

ชื่อผู้แต่ง นุ่งทอง.2554. “.การอ่านภาษาอังกฤษ”. [ระบบออนไลน์].

แหล่งที่มา http://www.tnrr.in.th/rir/index.php?page=search&topic=keyword&search_input=PHONETIC
(20 สิงหาคม 2556)

